

1903-07-26

AFSENDER

Jens Ferdinand Willumsen

MODTAGER

Johan Rohde

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Omtalte personer:

Den Frie Udstilling

Emil Heilbut

Poulsen

Edith Willumsen

Hans Willumsen

Winkel & Magnussen

Arkivplacering:

Tilg. 392, Håndskriftsamlingen, Det

Kgl. Bibliotek.

DOKUMENTINDHOLD

Willumsen har ikke modtaget Emil Heilbuts breve angående en artikel i Kunst und Künstler. Han skriver til Rohde, at magasinet gerne må gengive hans værker. Han vil dog ikke selv have noget arbejde at gøre dermed. Willumsen er for tiden i Schweiz for at gøre studier til et bestillingsarbejde. Han ønsker at høre mere dybdegående til Rohdes følelsesliv. Derudover bebrejder han Rohde, at de ikke kan få en ordentlig brevkorrespondance igang.

TRANSSKRIFTION

26 Juli 1903.

Kære Ven.

Jeg fik først igaar Deres Brev, saa hvis De har ventet Svar før, er jeg at undskylde.

Først til Forretningerne. Disse Breve fra Prof. Heilbut er aldrig komne til mig, saa jeg har ikke kundet svare ham. Da De, som det lader til, staar i Forbindelse med Manden, vil De maaske ogsaa svare ham paa mine Vegne? Jeg kan selvfølgelig ikke have noget imod at man reproducerer nogle af mine Arbejder, det er mig en Ære. Men jeg vil ikke have den allermindste Ulejlighed med at sende Fotografier eller lade aftage saadanne. Det har jeg før indladt mig paa; det forvoldte mig megen Udgift og Ulejlighed og ingen Glæde.

Af mine senere Arbejder har jeg ingen Fotografier. Poulsen, Winkel og Magnussens Ejendom, har en Plade af Gravmonumentet i Gibs. Men jeg har bedt ham om at gaa ud paa Kirkegaarden og tage hele Graven med Stakit ogsaa. (hvilket jeg har tegnet). Maaske De eller den der har med Sagen at gøre kan formaa ham dertil. Mine senere Arbejder er ikke fotograferede og findes her i Paris. -

Naa gamle Ven lad os faa en Passiar udover ovenstaaende. Først kan jeg svare Dem paa hvorfor at vi ikke har Held med at faa en Korespondense i Gang imellem os. Fordi den ene af Partnerne ikke gider skrive og den ene er: Dem. Til mig gider De ialfald ikke til andre nok. Jeg har hos mig liggende cirka 5-10 Breve fra Dem

alle følgende hinanden, som alle enten begynder eller ender med : I Dag kun et Par Ord. I sidste var Undskyldningen at De var i daarligt Humør. Det er ganske vist at de sidste ordentlige Breve, jeg skrev til Dem var fra Amerika; men da jeg allerede dengang modtog disse : I Dag kun et Par Ord, Breve, saa besluttede jeg at holde op med Korespondensen, idet jeg gik ud fra at jeg kedede Dem. Venskabet kunde jo være lige godt for det. I sidste Brev faar jeg den Undskyldning at De er i daarligt Humør og derfor

ikke vil udvikle Deres Følelser og Tanker for mig. Naa det maa De jo ganske som De vil; Men hvad skal der vel ellers skrives om i Breve naar det ikke var for at faa lettet sit Hjærte, saaledes som jeg nu gør, eller at give af sin Overflod af Glæde. Jerimjader er naturligvis ikke rare at høre paa; men at have Sorger er kun givet de højeste Dyreklasser og Sorg er ligesaa smuk som Glæde, hvorfor ikke at tale om den?

Naa, og saa fik De jo stor Glæde af Deres sidste Udstilling og solgte hele Butikken, den Glæde kan vel ikke være for dunstet. Jeg haaber derfor at Deres daarlige Humør stammer fra daarlig Mave, og for meget Indelukkelse i den nationale Hovedstad.

Jeg selv fører mig altid vel naar jeg er borte fra denne Simili Hovedstad med dens næsvise og dominerende selvglade Indvaanere. Jeg har idetmindste ikke været i daarligt Humør siden jeg var der i Efteraaret. Jeg føler et lykkeligt Familieliv; hvis en Familie kan bestaa af to. Penge har jeg ingen af; men slæber dog Livet hen fra Dag til Dag. Engang imellem vanker der nogle paa Puklen af en altid utilfreds Fader. Arbejder paa en Bestilling af 3 Billeder, som jeg gør mig megen Umage med. Er for tiden, indtil 15 Aug, i Sweitz for at gøre nogle Studier dertil. Havde i Foraaret et stort Bjærgbillede: Sol over Sydens Bjæрге, udstillet paa (min) Salonen her. Trods dens uforskammede Chauvinisme og Conservisme og dens Begrændning af Medlemmer, akkurat som dens Søster "den Frie" i København, fik jeg kun gode (ti) Avisomtaler.

Mange Hilsner fra mig selv og min Hustru

Deres hengivne

J.F. Willumsen. Hotel Blumlisalp, Grindelwald, Schweiz
senere 59 avenue de Saxe Paris.

26 Juli 1903.

Kære Ven.

Jeg fik først igaar Ders Brev, saa hvis De har ventet Svar for, ~~har~~ er jeg at undskyldte.

Først til Forretningerne. Disse Breve fra Prof. Heilbut er aldrig komne ^{til} mig, saa jeg har ikke kunnet svare ham.

Da De, som det lader til, staar i Forbindelse med Manden, vil De maaske ogsaa svare ham paa mine Vegne?

Jeg kan selvfølgelig ikke have noget imod at man reproducere nogle af mine Arbejder, det er mig en Ære.

Men jeg vil ikke have den allermindste Ulejlighed med at sende Fotografier eller lade aftage saadanne. Det har jeg for indladt mig paa; det forvoldte mig

megen Udgift og Ulejlighed og ingen Glæde.
Af mine senere Arbejder har jeg ingen Fotografier.
Poulsen, Winkel og Magnussens Gindom, har en
Plade af Graumonumentet i Gibe. Men jeg
har bedt ham om at gaa ud paa Kirkegaard
den og tage hele Graven med Hakit og paa
(hvilket jeg har tegnet). Maaske De eller
den der har med Sagen at gøre kan formaa
ham dertil. Mine senere Arbejder er
ikke fotograferede og findes her i Paris.

Naa gamle Ven lad os saa faa en
Passiar udover ovenstaaende. Først
kan jeg svare Dem paa hvorfor at vi
ikke har Held med at faa en Korespon-
dence i Gang imellem os. Fordi den
ene af Parterne ikke gider skrive og
denne ene er: Dem. Til mig gider De ial-
Fald ikke til andre nok. Jeg har hos
mig liggende cirka 5-10 Breve fra Dem

alle følgende hinanden, som alle enten
begynder eller ender med: I Dag kun et
Par Ord. I sidste var Undskyldningen at
De var i daarlige Humør. Det er ganske
vist at de sidste ordentlige Breve jeg
skrev til Dem var fra Amerika; men da
jeg allerede dengang modtog disse: I Dag
kun et Par Ord, Breve, saa besluttede jeg
at holde op med Korespondensen, idet jeg
gik ud fra at jeg kedede Dem. Venkabet
kunde jo være lige godt for det. I sidste
Brev faar jeg ^{den} Undskyldning at De er i
daarlige Humør og derfor ikke vil redde
Deres Følelser og Tanker for mig. Naa det
maa De jo ganske som De selv vil; Men
hvad skal der vel ellers skrives om i Breve
naar det ikke var for at faa Løttet sit Hjerte,
saaledes som jeg nu gør, eller at give af sin
Overflod af Glæde. Jerimijader er naturlig-
vis ikke rare at høre paa; men at have Sorgen
er kun givet de højeste Dyreklasser og Sorg er
ligesaa smukt som Glæde, hvorfor ikke at tale om
den?

Naa, ogsaa fik De stor Glæde af Deres sidste Udstilling og solgte hele Butikken, den Glæde kan vel ikke være fordunstet. Jeg haaber derfor at deres daarlige Humør stammer fra daarlig Mave, og for meget Indelukthelse i den nationale Hovedstad.

Jeg selv føler mig altid vel naar jeg er borte fra denne simli Hovedstad med dens nævise og dominerende selvglade Indvaanere. Jeg har i detmindste ikke været i daarligt Humør siden jeg var der i Efteraaret. Jeg føler et lykkeligt Familieliv; hvis en Familie kan bestaa af to. Penge ejer jeg ingen af; men slæber dog Livet hen fra Dag til Dag. Engang i mellem vanker der nogle paa Tuppen af en altid utilfreds Fader. Arbejder paa en Bestilling af 3 Billeder, som jeg gør mig megen Umage med. Er for Tiden indtil 15 Aug. i Switz for at gøre nogle Studier dertil. Havde i Foraaret et stort Bjærgbillede: Sol over Sydens Bjærg udstillet paa (min) Salonen her. Trods dens uforskammede Chauvinisme og Conservisme og dens Begrændring, akkurat som dens Søster "den Fri" i København, fik jeg kun gode (ti) Avisomtaler. Mange Hilsener fra mig selv og min Hustru. Deres hengivne J. F. Willumsen - Hotel Blumlialp, Schweiz senere 59 avenue de laaxe Paris. Grindelwald